

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
Bárvarth Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

A babilonai zür.

(L) Bizony, bizony, mi szegény magyarok kénytelen-kelletlen ismét csak átéljük a bibliai idöket. Azok közül is a legrosszabb, a híres babilonai chaosz jutott szomorú osztályrészünkül. Nem értjük meg egymást. S ez a végzet-szerű csapás nem felsőbbrangú hatalom műve, de eredménye, a mi tunyagymoltalanságunknak, a mi sovinstá-nak kürtölt téflenségünknek. És ezért nem tehetünk semmit.

Pedig a cél meg van, szép, ne-mes, és magasabbra törő ama híres toronynál. De hasztalan mindez. Ha összeáll egynéhány ember egy-egy ne-mes cél érdekében, támad hirtelen más száz is s iparkodik tulkiabálni, lerontani amazokét, pedig mindegyike üdvös és hasznos. Az így támadt bá-

beli zavar aztán lehetlenné tesz min-den munkálkodást, eloszlik atomjaira az eszme, mielőtt anyagában létrejött volna.

Szomorú tapasztalásunk ez, de hát így van. Ez a bábeli zavar aztán behatol a politikába, a társadalmi é-letbe sőt — ami a legnagyobb baj — már rég befészkelte magát irigy na-dályként az egyesek lelkületébe.

A közelmúlt hangulatosan indult tényei nagyon igaz és szomorú tapasztalatok. A meggondolásra és fontolga-tásra pedig igen érdekesek és felette tanulságosak.

A lázas tevékenység korát éljük s a mi századunk a nemzetek létalap-ját megteremtő idők évei. A megkövült és kihűlő félben levő Európa most ipar-kodik magára venni hosszú jövőn át viselendő komoly, mogorva alakját. Ami ma és egyhamar meg nem lesz,

azon már nem változtathat senki és semmi. A háborukról és társadalmi forrongásokról szóló hírek pedig egy-szerűen csak mesék. Európában töb-bet nem lesznek háboruk, vagy ha lesz is még egy, az az egész föld né-pét magába foglaló utolsó lesz, mely-nek romjain aztán fölépül az örök szilárd alapon nyugvó megtántoríthatatlan Európa. És ezért iparkodik minden nemzet, megküzdve harcot viselni, nem a külelennel, de a belsejében rejlő, decentraláló erővel. Amit meg-feszünk belőle ma, az a mi erőnk, az a mi diadalunk, amit elmulasztunk, az a romláshoz vezető ellenség.

Hasonló okokból tennivalónk, a-kadna eieg és ezért oly mérhetetlenül káros ez a módfelett elharapodzó ba-biloniai zür.

Népekbe új lelket önteni, érzése-ket, irányt adni és változtatni: ritka

A sziv.

A Délsomogy eredeti tárczája.

Irtta: **Gosztonyi Jenő.**

(Folytatás)

Éjnye, most veszem csak észre, hogy ismét ifjú vagyok! Hja, a reminiszceuzciák belehózzák az embert a schvungba!

Ez az édes keserű érzés tehát, mely csak boldogítani tud (feltéve, hogy meg nem csalódott) a szivnek, a kis husdarabnak szü-lötte!

Kiöntöttem tehát főpanaszomat, a mi a szivemet már ott az iskola padjaiban bökte; ez volt az, a mit szerettem volna a sziv definíciójába beiktatni, persze, ha a szekundától nem féltem volna: igen, ez a

boldogító szerelem.

De a mellett, hogy a sziv ilyen boldo-gító érzésnek székhelye, nincs kizárva, hogy ugyan ezen sziv sok boldogtalanságnak, sok kinnak, de egyszersmind sok jó — vagy gaz-tetteknek is rugója!

Elsorolok tehát ezekből is néhányat!

Ha látunk házaspárt, mely a nyelv ha-talmát ugyancsak fitogtatja egymással szem-ben, — vagy ezzel nem győzvéen, a karha-talmat is igénybe veszi: — avagy még to-vább menve, a válópör révén dobja el egyik a másikat magától: vajjon nem jogosan mondhatjuk-e, hogy az a kis husdarab esi-nálta a konfliktust, mely mostmár a körül-mények nyomasztó behatása folytán egész ellentétre fordította azt az érzést, a mi ör-vendeztette, midőn a házasságkötésnél oly tulboldogan susogta a holtomiglant?!

Ha látunk ifjút, vagy leánykát, kik él-tük tavasznapról-napról jobban fonyadnak, s kihalván belőlük az életkedv, csak busul-ni tudnak szentül elmondhatjuk, hogy beteg-ségüknek oka az a kis husdarab, a mely-nek nem szabad vagy nem lehet szeretni azt kiért lánggal ég!

Ha látunk atyát és fiút, a kik a leg-tisztább, a legönzettelenebb szeretettel ka-rollták egymást, egész a végleges szakításig összekocchezanni, bizvást ráfoghatjuk, hogy összekülömbözésük oka a fiúnak keblében levő azon kis kusdarab volt, mely szerette azt, kit szeretni atyai tilalom gátolt!

Ha látunk két jóbarátot, kiknek érzése, óhaja, akarata egy volt, szóval kik a baráti érzés legszorossabb kapesával valának össze-fűzve, egymással szembeállni vérszomjótól tajtékzó ajakkal s öldöklő fegyverrel, 100 kö-

A hirneves Béka boltosnál Pécsett

Az új esztendő alkalmával rendkívül olcsó árért kapható valódi szép Blous ruhára való selyem 40 kr. méterje, finom **Tenis flanel** 16 kr., továbbá **női ruhaszövetek** 20 kr. 25—30 és feljebb. Szönyegek mindenféle nagyságban 1 frt. 50 kr. és feljebb.

nagy lélek feladata, de rövid idő alatt véghez vinni lehetetlen; pedig ránk nézve a rövid idő is ugyancsak hosszú terminus.

Hevülő kebelrel indultunk drága honi iparunk megmentésére és megteremtésére. Kárba veszett a fáradság itt is, pedig ez mindnyájunk közös érdeke. Akadt-e nagy Magyarországon ember csak egyetlen egy is, aki tovább is ment a hevülő szónál, a szalmalángu lelkesedésnél s elmondhatná ma felémelt fővel nyíltan: nem vettem más árut csak magyart!

A hevülő érzés pedig átragadt mindenkire, szépnek, jónak találta azt minden magyar egyaránt. De mihelyt a tényre került a dolog, — ami egy egy kis fáradsággal is jár — rögtön felhővé változott a sok szép idea, megfedkezett róla mindenki. De korántse higyük kérem, hogy ingyenesen A magyar népnek ez nem szokása, felvett tehát helyette egy mást. Remek dolog az is: Küzdeni a nemzet ezredéven keresztül megszentelt nyelveért. Ez lett az eszme czime. Védekezés a nemzetiségi izgatások ellen. Bizony szép dolog ez is. Ám ez sem maradt örök, fölváltotta ezt száz más, mind a körülményekhez köpest, a mely inkább került minden fáradságot és megadta az őszintén érző honfi nevet.

Igy multak el szép ideáink mind. Herkules, aki bölcsőjében ölte meg az életére törő két kigyót — egy sem akadt közülük. S ez volt a sulyos baj. Pedig egy kis jó akarat, egy egy kis utánjárással még erősebbé is fejlődhetett volna a mithosbeli Herkulesnél. De így csak mese maradt, de mithosszá fejlődhet még, gunyos mithosszá az utókor előtt.

zül 10 esetben ráfoghatjuk, hogy konfliktusuk oka a szív volt, mely egy és ugyanazon prédára lesett!

Vagy ha látjuk az elhagyott nyomorultak s tehetetlenek számára készített megszámlálhatatlan szeretotházakat: nem mondhatjuk-e el, hogy a szív volt létrehozójuk, hisz ebben fészkelte a szánakozás és emberbaráti szeretet szent érzése?!

Avagy ha látjuk a nyomorult koldust az utak szőlein elhagyatottságban kilehelni nyomorult életét, nem mondhatjuk-e el, hogy a szív, a számtalan, érzés nélküli szív, hozta létre e szomorú látványt?!

Még sok, nagyon sok dolgot felhozhatnék, mi szintén a szívnek működési körét domborítaná ki, de minek szaporítsam a szót?

Visszamegyek inkább elhagyott definíciómhoz s próbálom azt előadni.

A gunyok legélesebbjét pedig a legjobban fogja kiérdemelni a mi háttározatlanságunk, a már most is nevetéssé vált babilonai zür.

Egy ajánlat.

Érdekes és nagy jelentőségű ajánlat fekszik a városi előljáróság előtt, mely ha elfogadásra talál, ha megvalósul: egyszerre jelentékenyen megváltoztatja a város külső képét, előbbre visz a modern haladásban s megszünteti egy régi nyomorúságunkat.

Arról van szó, hogy *Fischmann Adolf*, helybeli gőzmalom tulajdonos, ajánlatot tett, hogy hajlandó a várost villamvilágítással ellátni.

Az első megjegyzés, amit e hirre teszünk az, hogy örömmel üdvözljük *Fischmann*, mint a helyi érdekű vállalkozó szellem ébresztőjét. Reméljük, hogy ha e vállalkozás beváll, következik utána a becsületes és hasznos vállalatok egész sora.

Részünkről igaz lelkesedéssel foglalunk állást a villamvilágítás eszméje mellett s azt létevitendőnek tartjuk, ha a megvalósítása aránytalan megterheléssel s a közérdek hátrányával nem jár.

Magáról az ajánlatról érdemileg most nem nyilatkozunk, mert azt csak főbb vonásaiban ismerjük s még nem tudjuk hogyan egyezik a város anyagi erejével és a közérdekkel. De mert fontosnak tartjuk s alkalmasnak arra, hogy a város minden polgára kellőképp foglalkozzék vele, ez okból főbb pontjait közöljük.

Az ajánlat szerint:

1. kér a vállalkozó 50 évre szóló kizárólagos jogot.
2. hajlandó egyelőre az utca világítására 60 izzó és 2 iv lámpát föllátni s a világítást évi 2400 koronáért ellátni.
3. elvállalja a magánlakások villam villam világítását is, óra szerint meghatározandó árban.
4. a világítás naplementtől napkeltéig tart.

A szív tehát oly két egymás mellé állított és három szögféle alakban zsineggel összekötött zsemlye alakú kis husdarab, mely az emberi testnek fő része, s a mely a mellkas alatt levő üregben fészkel, s mely a vele összekötött véredények által küldi szét a test minden részébe az élet fentartására szükséges véranyagot, s ugyan csak ily véredények által fogadja magába a testben felhasználatra már nem alkalmas vért, hogy azt megtisztítva, ismét tovább mozgósítsa; s a mely úgy a nemes, mint a nemtelen érzéseknek, vágyaknak egyedüli lakóhelye, s így a családi, társadalmi békének jólétnek avagy veszekedésnek, béktelenségnek előmozdítója s okozója!

Ez aztán már helyes definíció, azt hiszem?!

Még találnék ugyan rajta itt ott kis ki-magyarázni valót, de félek, hogy úgy járok,

5. a szerződés lejártá után az egész berendezést üzemképes állapotban a város megválthatja 50%-al a beszerzési áron alul.

H I R E K.

Köszöntő

egy kisasszony
neve napjára.

Bizony, bizony még életemben nem volt én rajtam ennyi gond, nem volt soha a homlokom még ilyen komolyan ránczba vont; sorsom fölött—ó, higgye Nagysád — nem tépelődött úgy szívem, mint most: midőn a névnapjára köszöntest, üdvözlést viszen.

Ugy drukkolok: hogy éppen máma majd szörnyen ostoba leszek, s elmondani hűnem tudom majd a mit szívemben érezek; hogy annyi sok, hogy annyi szép jót, amennyit ön megérdemel: nem tud kivánni — bárhogy szeretné — a mélyen alulirt kebel.

Ugy drukkolok, az izgalomtól szívem lázasán úgy dobog — ha hallaná hát azt hinné, hogy: valahol ütnek nagydobot . . . Mentsen ki hát az elfogultság, mely rajtam im erőt veszen, ha üdvözlésem mindenkiben korrekt és sikkes nem leszen.

Mentsen ki az, hogy szívből kívánom: legyen az élte szép, vidám, öröm ragyogjon kék szemében, mosoly nevéssen ajakán; kövér legyen mindég az arca, s kicsattanásig szép piros s nagyobb bosszuság sohsem érje annál — mit köszöntöm okoz.

Ira.

mint az a német filozofus, aki a „szép“-nek definícióját akarván adni, ivszámokra irt, s végre is az sült ki belőle, hogy önmaga sem tudta, hogy mi az, a mit irt.

Megmaradok hát ezen definícióm mellett azon jó reményben, hogy becses olvasóim már nagyon jól tudják, hogy miből áll? hol van? és mi tulajdonképen a szívük? Ha pedig volna valaki, a ki még ezekből sem ismerte volna fel, ne legyen rest, bosszása magát egy gyöngye operáció alá, vétesse ki a szívet s markába fogva vizsgálja meg azt, akkor tán jobb definícióval örvendeztetheti meg a tisztelt publikumot.

Most még csak annyit, hogy ezen, általában bővebb ismertetett kis husdarabjuk jó indulatába rekomendálom magamat.

(Vége.)

— **Révfülu községet** a Dráva vize kiöntéssel fenyegette, miért is a kétségbeesett lakosság a közigazgatási hatóság segítségét kérte. Elsején a hatóság részéről megjelent a helyszínén Farkas Gyula tb. főszolga bíró és az eszéki folyam mérnöki hivatal kiküldötte és megállapították, hogy a kiöntéstől való félelemre nincs ok.

— **Fiatál gyujtogató.** Folyó hó 2-án leégett *Khall* János-nak a Szulimán községhez tartozó baktyai szőlőben lévő lakóháza. A tüzet a károsult gyujtogatásnak tulajdonította s amegindult nyomozás a gyanút igazolta is, a mennyiben a n.-hársági esendőrség már el is fogta a gyujtogatót *Lengli* Ádám 15—16 éves szulimáni szőlőhegyi lakos személyében. A fiatal bűnös állítása szerint őt a gyujtogatásra *Burger* Józsefné sz. Bauer Margit szulimáni szőlőhegyi lakos birta rá részint avval, hogy neki a tett elkövetését 2 koronát ígért, részint pedig a fiu bosszúérzetét keltette föl a károsult ellen, ki a gyujtogató családját s különösen anyját több ízben bántalmazta. Állítása szerint a gyujtó anyagot is Bauerné készítette el, söl elkísérte *Lengli* a károsult házához s megvárta míg az a meggyujtott taplót a házfalához támasztott szalmakévébe dugta, mely tüzet fogván, okozta a tető meggyuladását is. Bauerné mindent tagad. A rozsz utra tévedt fiut beszállították a kaposvári kir. törvényszék fogházába.

— **Tyúklopás.** Ugy látszik tyukhusra vásott a foga *Simara* Miklós drávasztmártoni lakosnak, ki f. évi február 19-én *Szigecsn* József ugyan ottani lakos udvarából 4 drb tyukot ellopott. A pecsenyének azonban keserű lesz az utóíze, mert a károsult feljelentette a tyukok jeles barátját.

— **Mulatozás közben.** A helybeli „Sörház” kocsmában f. hó 1-én többekkel mulatozó *Fetes* János poklosi lakos. Mulatozás közben egyszer csak észrevette, hogy 210 koronával telt tárczája elveszett. A jelen volt *Nyáry* rendőrbiztos az elveszett pénzt nyomban keresni kezdte s az csakhamar meg is került, mert a nagy mulatozásban *Petes* nadrágszárába lecsuszott. A rendőrbiztos a megtalált pénzből 10 koronát *Petes*nél hagyott, a többi pedig tekintettel a tulajdonos ittasságára, őrizetbe vette. *Petes* örömeiben hogy pénze megkerült, újra mulatni kezdett, bort hozatott s többeket megvendégt. Csakhamar azonban újra jelentette a biztosnak, hogy a nála hagyott pénz is elveszett. A biztos a jelenlevőket megmotozván *Nagy* István helybeli lakost, akinél ez alkalommal több pénzt talált, mint a mennyi a már korábban is megéjtett motozáskor nála volt, gyanuba vette, őt s cserdöröknek átadta, kik aztán több terhelő adat felkutatása után, följelentették nevezettet a bíróságnál, mint a ki *Petes* elveszett 9 kor. 98 fillérjét ellopta.

— **Megverte.** Szomorú a gyámoltalan özvegy asszony sorsa, kinek földecskéjét, háza táját nem igen védi senkisé s így egyformán bitangolja azt ellenség, jóbarát s ha a szegény asszony talán szólni is mer, akkor meg éppen ő húzza a rövidebbet. Így

történt ez özv. *Tomasiés* Jánosné sztárai lakossal is, kit f. évi február 25-én *Maturicz* Márkó, szintén sztárai lakos, mivel valami helytelenség miatt szólni mert neki, egy fadarabbal úgy arcba dobta, hogy 20 nap alatt gyógyuló sérülést ejtett rajta. Sértett a durva embert följelentette.

— **Egy kis tévedés.** *Dervár* József szt.-borbási lakos még mult évben eladott *Maros* Vinczének egy talpának való tölgyfát, amit a vevő csekély foglaló lefizetése után el is szállított, a vételár hátralékos részének lefizetéséről azonban tudni sem akart, bár *Dervár* arra többbizben felhívta. *Dervár* végre megúván a várakozást, f. évi február 24-én elhozta adása udvarából a tölgyfát úgy okoskodván, hogy neki jussa van az elmaradt vételár helyett az eladott tárgyhoz. *Maros* Vincze azonban, mint a tölgyfa tulajdonosa, följelentést tett *Dervár* ellen lopás miatt, kit tehát majd a bíróság fog kitanítani arra hogy amit egyszer már eladunk az nem a miénk, ha mindjárt az árát sohasem is látjuk.

Mindenki tudja, hogy a *Mauthner*-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és, hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. — Szóval a *Mauthner*-féle magvak a legjobbak és árai igen olcsók.

— **Meglopta a szállásadóját.** Még január hóban történt, hogy *Weiner* Lajos helybeli szobafestő éjjeli szállást adott egy vándor szobafestő segédnek, névszerint *Böhm* Zoltánnak. *Weiner* már egészen el is feledkezett vendégjéről, ki rövid ittartózkodás után tovább vándorolt, még nem a napokban egy kellemetlen tapasztalat eszébe juttatta. F. hó 5-én ugyanis szüksége lévén szerszámaira, melyeket a téli munka hiányban nem igen használt, utánuk nézett s nem csekély meglepetésére 13 drb esetnek és 2 kg. falfestéknek hiült helyét találta. Gyanuja a nála hált vándor festősegédre esett, kit a esendőrségnél nyomban föl is jelentett. A esendőrség az ismeretlen helyre távozott jómadar kézrakerítése végett megtette a kellő intézkedéseket.

— **Utolsó előadások.** Február hó 28-án és e hó 1-én volt az utolsó két színi előadás. Szombaton „L o t t i e z r e d e s e i” került színpadra, telt ház előtt mindvégig gördülékeny, összhangzatos előadásban. A szereplők ez estén mind kitétek magukért, de mégis meg kell külön említenünk *Tury* Mariskát, ki *Bibianna* énekesnő szerepében igazán megérdemelte azt a többször felhangzó tapsvihart, melyben a közönség részesíté, igen ügyesen, temperamentumosan játszott ez alkalommal s különösen jól sikerültek neki a fregoli jelenetek. Ügyes alakítást nyújtottak még *Bátori* Béla, *Miklós* Gábor és *Székely* Sándor. *Dobos* Nándor is nagy hatást ért el ügyes és derűtséget keltő játékaival.

Vasárnap a „Régi szerető” színművet adták szintén telt ház előtt. Ki kell emelnünk ez estén *Tury* Mariskát M. *Erdélyi* Kornéliát, *Miklós* Gábort, *Székely* Sándort

és *Kovács* Gyulát, kik mind sok tapsot arattak. — Mint műkedvelők szerepeltek ez estén *Nicsorics* Vazul és *Herczegh* Ernő.

Hétfőn aztán *Thália* papjai elhagyták városunkat, Sümegre mentek. Reméljük, hogy ott ép oly érdeklődés és pártfogásban fognak részesülni, mint nálunk.

Fehér Karoly igazgató szintársulatáról a lehető legjobbat és legszebbet mondhatjuk csak, az összes előadások jók voltak és a szereplők mindenkor a tőlük telhető legjobbat igyekeztek produkálni.

A távozó társulat tehát a legelőnyösebb és legkedvezőbb emléket hagyta maga után és így teljes megnyugvással nézhet a kilátásba helyezett viszontlátás elé.

R.

**VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁRI
RÉSZVÉNYEKRE,
KORSZÉGVÉNYEKRE, ÁLLAMPAPÍROKRA
KÖLCSÖNT**
ADUNK KÉNYELMES VISSZAFIZETÉSI FELTÉTELEK MELLETT.
PELVILÁGOSÍTÁSUNK INGYENES.

HECHT BANKHÁZ
BUDAPEST, FERENCZIEKTERE 6.

Kiadja a szerkesztőség

125. sz.
1903. tvk.**Árverési hirdetményi kivonat.**

A szigetvári kir. Járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Dávid* József és csatlakozott társai végrehajthatóknak *Varga* József és neje végrehajtást szenvedők elleni 192 K stb. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék a (szigetvári kir. járásbíróság területén levő a szigetvári határban fekvő a szigetvári 1999 sztjkvben felvett A 1829 és 1828 hrsz ingatlanokra az együttes árverést a Szigetvári takarékpénztár utóajánlata folytán 1939 kor. becsértékben és 440 kor. utóajánlati mint kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi márczius hó 9. napjának, d. e. 9 órakor ezen tkvhatóság hiv. helyiségében megtartandó nyilvános árverésen együttesen eladatni fognak megjegegyeztettk azonban, hogy ezen ingatlanok utóajánlattevő által beígért 440 koronán alul el nem adatnak.

Árverezni szándékozók tartóznak az ingatlanok 1939 korona becsárának 10%-át vagyis 193 kor. 90 fill. kézpénzben, vagy az 1881. évi 60 törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szigetvár, 1903. évi jan. hó 19. n.

A kir. járásbíróság, mint tkv hatóság.

Molnár
kir. albiró.

